

desbandejament m. A
 bandejament (al qui havia

desbaratament m. Acció de desbaratar, l'efecte. Així ha estat el desbaratament de tots els nostres plans. Reint
un desbaratament de ventre.

desbarat m. Derrotat.

raten el ventrell. Les objeccions
de l'adversari el van desbaratar
completament. L'enemic fou comple-
sament desbaratat // pron. Desba-
ratat-se el ventre. Com s'ha des-
baratat, el temps! Aquest noi
com es desbarata; no sembla pas
apell moltix i'col han assenyat
que van començar un any endar-
vera.

desbaratadament m. D'una manera
 desbaratada

desbaratador -a adj. i m. i f. Que
 desbarata

desbaratar v. tr. Desfer, treure per terra
 (les coses encaminades a un fi); produir
 greus trastorns en el funcionament (d'un or-
 gan, etc.); posar en confusió, derrotar. A-
 quest contratemps ha desbaratat tots els seus
 plans. Aquests excessos en el menjar desba-